

Ето и неговитѣ сподвижници — съратници по дѣло — дошли отъ всички крайща на свободната ни татковина на другаря си да се поклонятъ; и до дъно да испи-
ятъ чашата, напълнена съ пирие, което съ пари не се купува — признателността на народа.

Ето и армията на свободна България, начело съ главния си вождь, дошла днесъ, туку, да отдаде честъ на оногова, комуто дѣжи нравственното си битие.

Ето и роднинитѣ му нравственно сини, гдѣто тѣх-ната кръвъ и плътъ е дала герою на България — сити и прѣиспълнени отъ чувството на благодарностъ, гдѣто народътъ паметникъ въздигна на тѣхния братъ и все-стругиникъ.

Господа!

Незабравимиятъ нашъ пѣвецъ-бунтовникъ Христъ Богтевъ — пѣвецъ на свободата и тежката народ-на — въ одата си, поклонена на Хаджи Димитрь, ето що казва.

Тозь който падне въ бой за свобода,
Той не умира, него жалватъ

Звѣрь и природа, и пѣвци
Пѣсни за него пѣятъ.

Да, борцитѣ и мъченицитѣ народни никогѣ не умиратъ: пѣвцитѣ народни въ пѣснитѣ си високо ги възсѣватъ, историчитѣ строги еладкодумно за тѣхъ ни разказватъ, а служителитѣ на олтара божии за тѣхъ Богу се можатъ.

И нашитѣ пѣвци народни, гоменни, будавни геро-изма на Левки възсѣхъ.

И тая пѣсень, тиха и тъжна, днесъ по минати ни татковина се пѣе и распѣва — распѣва се тя в орошаванъ Балкана, та буди духовитѣ ни заспалитѣ, и — младитѣ.